

Ἰων. (Κρήν.) 3) Ἐπὶ γυναικῶν, ἐκδίδομαι πορνεύομαι Ἠπ. Κάρπ. Κῶς Νάξ. (Ἀπύρανθ.) Πελοπν. (Λάστ.) Πόντ. (Οἶν.) Χίος: Φρ. Γυαλ-λίξ-ζει, μ' ἐδ'-δανείξ-ζει (εἶναι ὠραία, ἀλλὰ δὲν ἐκδίδεται) Κῶς. Τὸ δανείζει (πορνεύεται) Ἠπ. Διανείζει ἀτο (συνών. μετὰ τὴν προηγουμένην) Οἶν. || Ἄσμ.

Ἐμπρός σου παίξει καὶ γελᾷ καὶ πίσω σου δανείζει Χίος.

Ἀμπρός σου παίξει καὶ ἐλᾷ καὶ ἀπίσω σου δανείζει Ἀπύρανθ.

Ἀλήθεια λέεις, Μανριανέ, καὶ ἀλήθεια ποικανκέσαι πὼς εἶναι πιδ' μορφύτερη, ἀμ-μὴ πολλά ἀνείζει Κάρπ.

Μὴν τὴν παινεύης, Κωνσταντῇ, τὴν ὁμορφὴν γυναῖκα, γιατί κρυφὰ δανείζεται καὶ δὲν τὸ μαρτυροῦν Λάστ. Ἡ σημ. ἤδη Βυζαντ. Βλ. Ἑπαιν. Γυναικ., στ. 643 (ἐκδ. Κ. Krumb., 395) «καὶ ἄλλον βήχει, κακάνιζει καὶ ἄλλον τὸ κορμὶ δανείζει».

δανεικά ἐπίρρ. Α. Ρουμελ. (Φιλιπούπ.) Κεφαλλ. — Λεξ. Πρω. Δημητρ. δανεικά Πόντ. (Σινώπ. Τραπ.) δανεικοῦ Ἀπουλ.

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. δανεικός. Ὁ τύπ. δανεικοῦ κατὰ τὰ εἰς -οῦ ἐπίρρ.

Ἐπὶ ἐπιστροφῇ, κατ' ἀνταπόδοσιν ἐνθ' ἄν.: Φρ.

Δανεικά καὶ τὰ λεφτά μας, δανεικά καὶ τσι δουλειές μας (ἐπὶ ἀγροτικῶν οἰκογενειῶν ἀλληλοβοηθουμένων) Κεφαλλ. || Παροιμ. Δανεικά ξύνονται οἱ γαιδάροι (ἐπὶ ἀνικάνων ἐπαινούμενων ἀλλήλους) Λεξ. Πρω. Δανεικά πὺν τρώει, ἀπὸ τὴν τσέπη του τρώει (ἐπὶ τῶν αὐταπατωμένων) Πόντ. (Σινώπ.) Ὅποιος πίνει δανεικά δυὸ φορὲς μεθάει (ἐπαχθέστερος ὁ δανεισμός, ὅταν γίνεται πρὸς ἱκανοποίησιν οὐχὶ ἀπαραιτήτων ἀναγκῶν) Α. Ρουμελ. (Φιλιπούπ.) Πὺν δειπνᾷ δανεικά, ταχιά θὰ πεινάσῃ (ἀνεπαρκῆς ἢ ὑπὸ ξένων ἐξυπηρέτησις) Λεξ. Δημητρ.

δανεικαριὰ ἢ, Κεφαλλ. (Χαβριᾶτ.) Μακεδ. (Ἀνατολικ. Βροντ.) Πελοπν. (Βάλτ. Βερεστ. Γαργαλ. Γορτυν. Δίβρ. Δυρράχ. Ἠλ. Κάμπος Λακων. Κοπαν. Μανιάκ. Μεσσην. Ὀλυμπ. Παιδεμέν. Πιάν. Πραστ. Τριφυλ. Φιγάλ. κ.ά.) δαν'καριὰ Βιθυν. (Πιστικοχ.) δαν'καριὰ Στερελλ. (Ἀχυρ.) Ἐκ τοῦ ἐπιθ. δανεικός καὶ τῆς παραγωγ. καταλ. -αριὰ.

1) Ἡ ἀνταπόδοσις προσφερθείσης βοηθείας ἢ ἡ προσφορὰ βοηθείας ἐπὶ ἀνταπόδοσιν, ἢ ἀλληλοβοήθεια ἐπὶ γεωργικῶν κυρίως ἐργασιῶν Βιθυν. (Πιστικοχ.) Κεφαλλ. (Χαβριᾶτ.) Μακεδ. (Ἀνατολικ. Βροντ.) Πελοπν. (Βάλτ. Βερεστ. Γαργαλ. Γορτυν. Δίβρ. Δυρράχ. Ἠλ. Κάμπος Λακων. Κοπαν. Μανιάκ. Μεσσην. Ὀλυμπ. Παιδεμέν. Πιάν. Πραστ. Τριφυλ. Φιγάλ. κ.ά.): Βγάνω τίς δανεικαριές (ἀνταποδίδω τὴν προσφερθείσαν βοήθειαν) Βερεστ. Ἐπῆγα σήμερα 'ς τοῦ Κοκόνη τ'ἀμπέλι, γιὰ νὰ βγάλω κάπια δανεικαριὰ Γορτυν. Πάω -ἔχω- κάνω δανεικαριὰ (προσφέρω βοήθειαν ἐπὶ ἀνταπόδοσιν) Κοπαν. κ.ά. Σεδενόμαστε καὶ κάναμε δανεικαριές, φορτώναμε δέκα ζὰ καὶ τὰ πῆγαινε ἕνας Πραστ. Σήμερα πῆγα δανεικαριὰ 'ς τ' ἀλώνι τοῦ γείτονα Γορτυν. Ἀπὸ ταχιά θ' ἀρχινήσουμε τίς δανεικαριές Γαργαλ. Κάνουμε δανεικαριές 'ς τὸ σκάψιμο Μεσσην. Μοῦ 'κανε μεροδούλια ἀπὸ δανεικαριὰ Κάμπος Λακων. Ἦρτιν σὶ μένα κι μ' ἔκαν' δαν'καριὰ κι πῆγα κι 'γὼ κι τ' ἔκαμα Πιστικοχ. Δανεικαριὰ θὰ κάνουμε 'ς τοῦ σπᾶς'μον μὲ τοῦ καρδάδ' μ' (σπᾶς'μον = συλλογὴ φύλλων καπνοῦ, καρδάδ' = ἀδελφόν) Βροντ. Συνών.

ἀργατεῖα 1γ, ξέλαση, σεμπριά. 2) Ἐπίμονος αἰτησις δανείου Στερελλ. (Ἀχυρ.) Πῆρι γύρα τοῦ χουργιοῦ γιὰ δανεικαριές. Ἦρθαν' οἱ γύφτ' γιὰ τ'ς δανεικαριές.

δανεικαρολόγος ὁ, ἀμάρτ. δανεικαρολόος Πελοπν. (Μεσσην.)

Ἐκ τοῦ οὐσ. δανεικαριὰ καὶ τῆς παραγωγ. καταλ. -λόγος, διὰ τὴν ὅπ. βλ. Γ. Χατζιδ., Ἀθήνα 22 (1910), 247 κέξ.

Ὁ ἀνταποδίδων προσφερθεῖσαν εἰς αὐτὸν ἐργασίαν ὑπὸ μορφὴν ἀλληλοβοηθείας, ὁ κάμων δανεικαριὰ 1.

δανεικατζίης ὁ, ἀμάρτ. δαν'κατζίης Θράκ. (Ἑλληνοχώρ.)

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. δανεικός καὶ τῆς παραγωγ. καταλ. -τζίης.

Ἐργάτης ἐπὶ ἀνταποδόσει ἐργασίας καὶ ὅχι ἐπὶ πληρωμῇ.

δανεικιάρικα ἐπίρρ. ἀμάρτ. δαν'κιάρ'κα Στερελλ. (Φθιώτ. Φωκ.)

Ἐκ τοῦ ἀμάρτ. ἐπιθ. δανεικιάρικος.

Κατ' ἀνταπόδοσιν ἐπὶ ἐπιστροφῇ: Νὰ 'ρθῇς νὰ δ'λέψ'ς τρεῖς μέρις δαν'κιάρ'κα. Δαν'κιάρ'κα δ'λεύον, ἀλλὰ ντ'ξάμπα ποντέ.

δανεικολόγηση ἢ, Πελοπν. (Κυνουρ.)

Ἐκ τοῦ ρ. δανεικολογῶ.

Ἡ πρᾶξις καὶ τὸ ἀποτέλεσμα τοῦ δανεικολογῶ: Ἀν θέλῃς νὰ 'χουμε δανεικολόγηση, νὰ κρατῇς τὸ λόγο σου καὶ νὰ μὴν εἶσαι τσαπατσούλα. Συνών. δανεικολογιά.

δανεικολογιά ἢ, Πελοπν. (Καλάβρυτ. Δίβρ. Καρδαμ. Κίτ. Κυνουρ. Μάν.)

Ἐκ τοῦ ρ. δανεικολογῶ.

Δανεικολόγηση, τὸ ὅπ. βλ., ἐνθ' ἄν.: Μὲ τὴ γαλομέτρα κάνομε τὴ δανεικολογιά (γαλομέτρα = δοχεῖον μετὰ τὸ ὅποιον μετροῦν τὸ γάλα) Πελοπν. (Καρδαμ.) Εἴχατε δανεικολογιές καὶ σκέσες πέρ'σι. Φέτο πὼς τὸ πάθατε καὶ δὲ μιλεῖστε; (σκέσες = σχέσεις) Πελοπν. (Κυνουρ.) β) Οἱ στενὲς φιλικὲς σχέσεις Πελοπν. (Κίτ. Μάν.): Πολλὲς δανεικολογιές ἔχετε, δὲν ξέρω τί τρέχει. Συνών. ἀλίσιβερύσι 2.

δανεικολόγος ὁ, Πελοπν. (Γορτυν. Δίβρ.)

Ἐκ τοῦ ρ. δανεικολογῶ.

Δανεικαρολόγος, τὸ ὅπ. βλ.: ἐνθ' ἄν.: Σήμερα πᾶμε 'ς τὸ δικό μου χωράφι μετὰ τὸ δανεικολόγο μου Γορτυν. β) Ἐπὶ ποιμένων, ὁ δανειζόμενος πρὸς τυροκομίαν τὸ γάλα τῶν προβάτων ἄλλου ποιμένου ἐνθ' ἄν. Συνών. σμίχτης.

δανεικολογῶ Πελοπν. (Καρδαμ.) δανεικολοῶ Πελοπν. (Ξεχώρ.) δανεικολογεῖσθαι Πελοπν. (Κυνουρ. Μάν.) δανεικολογεῖμαι Πελοπν. (Βασαρ. Γλαντισ. Κόκκινα Λοῦρ. Κοπαν. Ξηροκ.) — Λεξ. Δημητρ.

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. δανεικός καὶ τῆς παραγωγ. καταλ. -λογῶ, διὰ τὴν ὅπ. βλ. Γ. Χατζιδ., Ἀθήνα 22 (1910), 247.

Δανείζω καὶ δανείζομαι τι παρὰ τινος ἀτόκως καὶ ἐπὶ ἀποδόσει ἢ ὑπὸ μορφὴν ἀλληλοβοηθείας ἐνθ' ἄν.: Οἱ βοσκοὶ δανεικολογᾶνε τὸ γάλα Πελοπν. (Καρδαμ.) Μὲ τὴν καρδάρα μετράνε τὸ γάλα ποὺ δανεικολογεῖνται συναμεταξύ τους

